

Forfatter: Bording, Anders

Titel: O skønne Galathe

Citation: Bording, Anders: "O skønne Galathe", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 266.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid120214.pdf> (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

160. *Ode mixta, componeret 1647.*

1.

O skønne Galathe,
det er Væ,
Foruden god Beskeed
est du vred
Og ikke meere gaar
med din Faar
Din gamle Vej,
og skiøtter ej
Min søde Pibes Klang
eller Sang.

2.

Den Trofasthed saa slet
er forgiet,
Du først med Haand og Mund
allenstund
[T]il død' at holde fast
uden Last,
Og derfor maa
jeg saadan gaa
Med dybe Suk og Klag
Nat og Dag.

267

3.

Det Græs i grønne Eng
var min Seng,
Og Svan min Hund saa sagt
holdte Vagt,
Hvad venlig Ord da falt
og blev talt,
Den Nattegal
Som paa vor Tal'
Da lyde, derom veed
god Beskeed.

4.

Da heed jeg Coridon
og min Kron
Da var du gandske min
og jeg din,
Da laae jeg i din Arm
uden Harm,
Da taltes ej
om saadan Rej,

Du nu med Tyrsis har
aabenbar.

|x

5.

Alt ved min gode Stav
jeg dig gav,
Og ved den Krands jeg hiem
fik igjen
Maa jeg nu ligne vel
og med skiel
Baad' Elskov min,
og Troskab din:
Din Krands forsvandt, min Staf,
ej tog af.

|x

6.

Jeg er slet ingen Spog
eller Drog
Som Tyrsis og saa slem
plump og grem,
Det mig hin stille Vand
sige kand,
Jeg har og nok
saa stor en Flok
Af Geeder, Lam og Faar
hvor det gaar.

|x

7.

Det skader ikke stort,
jeg er sort,
Det haver Solen giort
hos den Hiord,
Jeg vogted baad' for mig
ogsaa dig.
Den bruune Nød
er gierne sød,
Men hvit med Sorg forgaar
og henfar.

|x

8.

Mig elsker Phyllis skiøn
udi Løn,
Og bruger mangan Konst
for min Gunst,
Dog skiøtter jeg ej Løn
eller Bøn:
Den maatt' det vær
dig lod passeer
Og overgav dig slet
ja vel let.

|x

9.

Og Amaryllis hvid
som en Krid,
Til mig vel langen Tid
slog sin Lid,
Og drev for mig at see
sin' smaa Fæ
268 Hver Middags stund
til Rosens Lund,
Men jeg for hende dog
mig undslog.

|x

10.

Jeg kund' dig gjort fuld vel
samme skiel
Og ladet mig forfør,
som du gjør,
Men jeg er alt for ret
og for slet,
Og elsker dig
for inderlig,
Og det er til min Klag
en Aarsag.

|x

11.

Naar mig Myrtillo seer
hand da leer
Og sig'r hvor mag'r est du
bleven nu
Du savner Galathe
kand jeg see,
Giv dig tilfreds
hun andensteds
Hos Tyrsis er i Læ
med sit Fæ.

|x

12.

O hiertens Harm, at mig
saa for dig
Skal gives Spot af hver
hist og her,
Og jeg end dertil maa
taalig gaa,
Men det blev got
med saadan Spot
Lodst du med Tid'n dig end
da omvend.

|x

13.

Driv hid dit unge Fæ,
Galathe,

Det her i Græs kand gaa
hos den Aae,
Her staar og Busk i Ring
trint omkring,
Her skal du find'
baad' Bøg og Lind
Som dig for Solens Brand
skiule kand.

|X

14.

Jeg har et Raa saa tam
som et Lam,
Af Ringel-duer har
Jeg et Par,
Til dig alleene spart
og forvart,
Min ringest Kost
er Smør og Ost,
Salat og Artiskok
har jeg nok.

|X

15.

Begiær du ferske Fisk
paa din Disk,
En Gedd', en Aborr' skarp
og en Karp,
Jeg dennem strax i Land
drage kand,
Og hvad du vilt
baad' tam og vildt,
Det skal du faa, kom hid,
og vær blid.

|X

16.

Men ak! hvad est du blind
udi Sind,
269 Og agter alt for ring'
ald den Ting,
Som jeg tilbiuder dig
uden Svig,
Ja Suk og Taar'
de ej formaar,
At du til mig vilt slaa
din Attraa.

|X

17.

Du skalt dog ej saa læng'
være streng,
At Coridon dog vil
jo sit Spil
Baad' vidt og bred lad hør'
nu som før

Om Galathe,
hvo veed maa skee
Det end den gamle Brand
tænde kand.

—X

18.

Far vel, med'ns jeg har Væ,
Galathe,
Farvel, og tænk dig om,
og vær from,
Og naar min Pibes klang
nogen gang
Til dig henfar,
da tænk jeg var
Din trofast Ven og Svend,
og er end.